

forslagene er den Tone, som jeg ved er det ærede Medlem saa kær, fravegen lidt. Jeg tror ikke, at man bør betegne Forslag, der ere vedtagne af det andet Ting, som kulturfjendtlige, og jeg synes ogsaa, det gælder en Bemærkning som den, at det Stykke, hvorefter Ændringsforslag Nr. 8 drejer sig, og som tilsigter en Tydeliggørelse, der ingenlunde er overflødig, betegnes som ganske unødvendig og som noget, der kun kan bidrage til Misforstaaelse. Det er lidt stærkere Udtryk, end man plejer at benytte om Forslag, fremsatte andetsteds fra. Men det er kun en Sidebemærkning.

Der er i øvrigt kun to Hovedspørgsmaal, som berøres af de stillede Ændringsforslag, som jeg har Lyst at sige et Par Ord om. Det ene er Spørgsmaalet om Forsvarsskattens Udskillelse. Enten vil dette jo medføre, at man skal vende tilbage fra den foreslaaede Rateskala, som dette høje Ting og som ogsaa det andet høje Ting anser som fuldkomnere end Gruppereskalaen, til denne, eller ogsaa vil det medføre, at man kommer til at arbejde med to forskellige Skalaer. Jeg har ment, at begge disse Alternativer ere meget store Ulemper, men jeg skønner, at der er mange forskellige Grunde, der i og for sig ikke have noget med Skatteteknikken at gøre, men som mere skyldes historiske og politiske Hensyn, og om hvis Bortrettigelse man ingenlunde kan tvivle, der gøre det ønskeligt, at Forsvarsskatten efter sin historiske Oprindelse fremdeles skal staa som en Særskat. Jeg ønsker ved denne Lejlighed at sige, at om end jeg mener, at dette ikke kan købes uden Opofrelse og paa Bekostning af ret væsentlige skatte tekniske og praktiske Ubehageligheder, er det ikke et Punkt, som jeg vil rejse principiel Modstand imod, hvis der er en samstemmende Mening mellem de to Tings Flertal om, at det bør være saaledes.

Det andet Punkt er Spørgsmaalet om de ændrede Ligningsregler. Som det vil vides baade af Udtalelser i dette og i det andet høje Ting, mener jeg, at det vil være rigtigt, at vi gøre alt, hvad vi ad Lovgivningens og Administrationens Vej kunne gøre, for at faa en saa ligelig og retfærdig Skatteansættelse som muligt; og for at faa gjort en Begyndelse og for at faa de her hørende Forhold opklarede har jeg nedsat en administrativ Kommission, hvis Betænkning findes i Bilagene. Men det Arbejde, der er begyndt, fortsættes jo stadig, for at man kan blive i Stand til at komme til saa stor Klarhed over

disse Forhold som muligt og navnlig ad administrativ Vej komme de bestaaende ret betydelige Uligheder ved Skatteansættelsen i de forskellige Kommuner i Landet til Livs. Det er min Hensigt at bidrage til, at vi ændre Skatteligningsreglerne saaledes, at vi kunne naa saa vidt med Hensyn til ligelig og retfærdig Skatteansættelse som muligt. Til dette Formaal tilsiger jeg min Bistand, om jeg end ikke kan slutte mig til de Forslag, som ere stillede af Flertallet; men muligvis vil jeg tillade mig paa Fællesudvalgsstadiet at fremsætte Kontraforslag.

Jeg skal hermed slutte, idet jeg skal udtale, at jeg ikke, før det sidste Stadium forgæves er gennemløbet, vil opgive Haabet om, at det maa lykkes at komme til et Resultat med disse Skatteforhandlinger. Jeg betragter det som saa afgørende væsentligt for Landet, at vi naa det, at Regeringen paa ingen Maade kan opgive denne Sag. Regeringen maa gøre alt, hvad der staar i dens Magt, for at føre denne Sag igennem. Vi have forberedt den og fremlagt den paa en Maade, som efter vor bedste Overbevisning er tjenlig til at opnaa en fredelig Overenskomst; og for denne fredelige Overenskomst ville vi arbejde i det Fællesudvalg, som bliver nedsat.

Formanden: Inden jeg giver Ordet til den næste Taler, skal jeg bemærke, at der ikke er megen Udsigt til at blive færdig i dette Møde med den ret omfattende Dagsorden, men at det i alt Fald kun kan naas, hvis de ærede følgende Talere ville prøve paa at fatte sig i Korthed.

Brandes: Jeg skal forsøge paa at følge den højtærede Formands Opfordring; men jeg kan ikke nægte, at den Udsigt, der var til at afslutte Forhandlingen i Dag, er bleven noget ringere, efter at vi have hørt et Foredrag af det ærede 9de kongevalgte Medlem (Falbe-Hansen), som muligvis mere hørte hjemme ved tredje Behandling end ved en anden Behandling, og efter at vi have hørt et Foredrag af den højtærede Finansminister, som nu har været en god Times Tid, og som har tilvejebragt eller forsynet os med en Mængde Tal, som det ikke var ganske nemt at opfatte lige i Flugten, og som ogsaa, saa vidt jeg forstod, gik noget udenom Ændringsforslagene. Overhovedet har den højtærede Finansministers Stilling været den, at han ikke har villet tage nogen